

Механізми маркетинг-менеджменту дозволять розширити можливості банку щодо взаємодії з клієнтською базою, яка є основою підвищення його прибутку та головним джерелом фінансових ресурсів для здійснення банківських операцій.

Таким чином, ефективне управління ліквідністю – одне з найскладніших та найактуальніших завдань кожного банку. Управління ліквідністю в банку здійснюється для одночасного виконання двох завдань – дотримання нормативного рівня ліквідності та отримання максимального доходу від активних операцій. Управління ліквідністю банку здійснюється на двох рівнях: централізовано шляхом встановлення економічних нормативів ліквідності та децентралізовано – на рівні комерційного банку.

Література.

1. Ковальчук Т.Т. Ліквідність комерційних банків / Т.Т. Ковальчук, М.М. Коваль. – К. : Знання, 1996 – 120 с.
2. Міщенко В.І. Ліквідність банківської системи України / В.І. Міщенко // Науково-аналітичні матеріали. – Вип. 12. – К. : Національний банк України; Центр наукових досліджень, 2008. – 180 с.
3. Рябініна Л. Ліквідність банківської системи та роль НБУ в її підтримці / Л. Рябініна // Банківська справа. – 2010. – № 2-3. – С. 51-59.

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РИЗИК-МЕНЕДЖМЕНТУ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ В УКРАЇНІ

Пясецький М. В., студент

Науковий керівник: Борисюк О. В., к.е.н. доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

Ризик притаманний будь-якій сфері людської діяльності, що пов'язано з безліччю умов і факторів, що впливають на позитивний результат прийнятих людьми рішень. Історичний досвід показує, що ризик недоодержання намічених результатів особливо став виявлятися при загальності товарно-грошових відносин, конкуренції учасників господарського обороту. Тому з виникненням і розвитком капіталістичних відносин з'являються різні теорії ризику, а класики економічної теорії приділяють велику увагу дослідженню проблем ризику у підприємницькій діяльності.

У повсякденному житті і в своїй професійній діяльності людство так чи інакше стикається з різними ризиками: політичними, соціальними, економічними, технологічними. Можливість появи збитку як негативного впливу ризику змушує приділяти все більш пильну увагу проблемі управління ризиками, або ризик-менеджменту. При цьому розвиток суспільного виробництва призводить до розширення сфери виникнення ризиків, а отже, їх можливих негативних наслідків. У зв'язку з цим все більшого значення набувають ті продукти, нововведення і технології, які будуть забезпечувати менший ступінь ризику і відповідно меншу ймовірність виникнення збитку. Звідси випливають два шляхи по зниженню ризику: по-перше, пошук нових технологій, максимально зменшують виникнення шкоди, по-друге, розвиток науки управління ризиком, що полягає в його виявленні, оцінці, розробці комплексу заходів щодо його зниження і мінімізації [1, с. 15].

Ринок страхування в чистому вигляді безмежний незважаючи на те, що асортиментний ряд страхових продуктів постійно поповнюється. Частково це пояснюється регулюючими чинниками, частково - природою самого страхування.

Досвід зарубіжних передових страхових організацій свідчить, що підвищення ефективності управління та стабільність розвитку бізнесу обов'язково потребують використання ризик-менеджменту як складової частини загальної системи менеджменту організації. В свою чергу, ризик-менеджмент також може бути представленим у вигляді певної системи. В якості ланок системи ризик-менеджменту можна виділити: сукупність регламентів і процедур; математичні моделі, що дозволяють оцінювати втрати під час провадження основної діяльності, прибутку; програмне забезпечення, яке дозволяє оптимізувати ризики і прибутковість у масштабі всієї організації; частина стратегічного управління організацією; процес аналізу ризикової діяльності організації та інше [2, с. 77].

Нестабільний стан майже в усіх секторах економіки ставить українських страховиків в небезпечне становище. В таких умовах страхові організації мають функціонувати не лише як будь-який суб'єкт господарювання, але і забезпечувати страховий захист іншим економічним суб'єктам (страхувальникам). Незважаючи на незначні збільшення чистих страхових платежів, що спостерігалися в останні роки, стан розвитку страхового ринку України ще не відповідає рівню країн ЄС [2, с. 77].

Сучасність вимагає впровадження інтегрованого ризик-менеджменту, який полягає в орієнтації службовців та менеджерів всіх рівнів на ефективне управління ризиками та створення спеціального підрозділу. Таким чином, ризик-менеджмент має стати одним з найнеобхідніших інструментів управління в страховій організації.

Література.

1. Піратовський Г. Л. Страховий бізнес: управління розвитком : [монограф.] / Г. Л. Піратовський. – К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2006. – 254 с.
2. Страхування: Підручник / Керівник авт. колективу і наук, ред. С. С. Осадець. – Вид. 3-ге, перероб. і доп. – К.: КНЕУ, 2006. – 599 с.
3. Карлін М. І. Управління державними фінансами : [навч. посібн.] / М. І. Карлін, О.В. Борисюк. – Луцьк : ПП Іванюк , 2013. – 273 с.

КЛАСИФІКАЦІЯ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЛАТІЖНИХ ІНСТРУМЕНТІВ

*Азізова К. М., к. е. н., доцент
Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця*

Питаннями особливостей функціонування платіжних систем на українському ринку займалися такі науковці, як А. Страхарчук, С. Юрій, В. Ющенко. Аналіз механізмів регулювання платіжних систем вивчали Б. Юровський, І. Бланк, Ю. Рудяк, результати впровадження системи електронних платежів через Інтернет, ризики, механізми, переваги і недоліки подібних розрахунків були розглянуті у працях П. Грицюка, В. Кузнецова. Разом з тим слід зазначити, що розвиток сфери функціонування платіжних систем України характеризується постійним удосконаленням форм розрахунків, появою в зв'язку з цим нових суспільних відносин і прийняття відповідних нормативно-правових актів, які їх регулюють.

Згідно діючого законодавства переказ коштів в Україні здійснюється з використанням платіжних інструментів. Платіжний інструмент – це засіб певної форми на паперовому, електронному чи іншому носії інформації, який використовується для ініціювання переказів [1].